

Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen (Швеция) на 20 септември 2010 г. — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktieförlag, Storyside AB/Perfect Communication Sweden AB

(Дело C-461/10)

(2010/C 317/42)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget Aktieförlag, Storyside AB

Ответник: Perfect Communication Sweden AB

Преюдициални въпроси

1. Изключва ли Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО ⁽¹⁾ (Директива за съхраняване на данни), и по-специално членове 3, 4, 5 и 11 от нея, прилагането на национална разпоредба, която е приета въз основа на член 8 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост ⁽²⁾ и която допуска, с цел да се идентифицира даден абонат, доставчикът на интернет услуги да бъде задължен в рамките на гражданско производство да предостави на притежателя на авторското право или на неговия представител информация за абоната, на когото този доставчик е предоставил конкретен IP адрес, за който се твърди, че е използван за извършване на нарушението? Във връзка с този въпрос се приема, че лицето, което иска издаването на разпореждането, е представило доказателства за нарушаването на конкретно авторско право и че тази мярка е пропорционална?
2. Има ли значение за отговора на първия въпрос фактът, че съответната държава членка все още не е транспонирила Директивата за съхраняване на данни, въпреки че срокът за това е изтекъл?

⁽¹⁾ ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56.

Жалба, подадена на 24 септември 2010 г. от Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE срещу решението, постановено от Общия съд (петри състав) на 8 юли 2010 г. по дело T-331/06, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска агенция за околна среда (ЕАОС)

(Дело C-462/10 P)

(2010/C 317/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представител: N. Korogiannakis, Δικηγόρος)

Друга страна в производството: Европейска агенция за околна среда (ЕАОС)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд,
- да отмени решението на ЕАОС, с което се отхвърля подадената от жалбоподателя оферта и поръчката се възлага на спечелилия изпълнител,
- да осъди ЕАОС да заплати направените от жалбоподателя разноски в производството по дело T-331/06 и в настоящото производство по обжалване, включително ако жалбата бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

1. Жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото поради неправилно тълкуване или неприлагане на член 97 от Финансовия регламент ⁽¹⁾ и член 138 от Правилата за прилагането му, тъй като обявяването на подкритериите преди подаване на офертите е абсолютно необходимо условие, за да могат оферентите да представят най-доброто си предложение. Общият съд неправилно е отхвърлил поради просрочие основния довод на жалбоподателя за обръкването на критериите за подбор с критериите за възлагане на поръчката. Жалбоподателят твърди, че дори подходът на Общия съд да е правилен, той е тълкувал неправилно текста на спецификацията на обществената поръчка при проверката дали използването на лични автобиографии при възлагането на поръчката е в съответствие с определените в спецификацията критерии за възлагане.
2. В допълнение жалбоподателят твърди, че не следва да са в негова тежест последиците от факта, че докладът на комисията по оценяване е написан по начин, от който не става ясно как комисията е достигнала до заключенията си.

Ако ЕАОС не е взела предвид подкритериите, то обжалваното решение веднага би могло да бъде отменено като недостатъчно обосновано, доколкото „не е ясно“ какви критерии са били използвани, а посочването на тези критерии е част от задължението за мотивиране.

3. Що се отнася до политиката за опазване на околната среда, жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че този така общо формулиран критерий за възлагане на поръчката е изпълнен със самото представяне на сертификата, който обаче е само едно доказателствено средство. Общият съд е допуснал и друга грешка, като не е взел предвид, че политиката за опазване на околната среда може да бъде разглеждана единствено в етапа на подбор.
4. Жалбоподателят твърди още, че Общият съд не е установил извършеното от ЕАОС нарушение на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент и член 149, параграф 2 от Правилата за прилагането му, състоящо се в отказа на ЕАОС да оповести изцяло съдържанието на доклада на комисията по оценяване на направилите искане за това оференти, което би им позволило да преценят основанията за отхвърляне на техните оферти.
5. В допълнение жалбоподателят твърди, че съображенията на Общия съд не само са неправилни и несъобразени с общото и изначално задължение за мотивиране, но и са в противоречие с член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на която с Договора от Лисабон е предоставена същата правна сила като на Договорите.
6. На последно място жалбоподателят твърди, че в обжалваното съдебно решение Общият съд не само не е обосновал в достатъчна степен отхвърлянето на отделните правни основания за наличието на явна грешка в преценката, но и не ги е обсъдил поотделно.

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

Иск, предявен на 27 септември 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-466/10)

(2010/C 317/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Patakia и D. Kukoves)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да се обяви, че като е използвала процедурата на договаряне без предварително публикуване на обявление за обществена поръчка за управлението на опасните медицински отпадъци с явно заразен характер (RMP-CI) от болничните образувания, попадащи под компетентността на първа Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis (първа санитарна дирекция в региона Атика), Република Гърция е нарушила задълженията си по член 28 от Директива 2004/18, тъй като не са налице предпоставките на никое от изключенията, предвидени в член 31 от директивата и в частност условията по член 31, параграф 1, буква в), които оправдават дерогацията от общото правило и използването на изключителната процедура, предвидена във въпросния член;
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. След като е сезирана с жалба, Европейската комисия разглежда поканата на комисията за предоставяне на санитарни услуги за участие в обществена поръчка с процедура на договаряне без предварително публикуване на обявление за обществена поръчка относно управлението на опасните медицински отпадъци с явно заразен характер (RMP-CI) от болничните образувания, попадащи под компетентността на първа Dioikisi Ygeionomikis Perifereias Attikis.
2. Комисията припомня, че като общо правило се изисква обявление за обществена поръчка, с ясно определени и разбираеми условия, докато процедурата на договаряне без предварително публикуване на обявление за обществена поръчка е допустима само по изключение, в много особени случаи, определени в членове 30 и 31 от Директива 2004/18/ЕО и че те трябва да се тълкуват ограничително, а тежестта за доказване на действителното съществуване на оправдаващите дерогацията извънредни обстоятелства е върху този, който се позовава на въпросните разпоредби.
3. Поради това Комисията приема, че от посочената покана е видно, че макар възлагащият орган да е използвал изключителната процедура, предвидена в член 31, параграф 1, буква в) от Директива 2004/18/ЕО, не е доказал, че са налице предвидените в тази разпоредба условия, оправдаващи използването на въпросната процедура.
4. Комисията счита, че възлагащият орган, като е използвал процедура на договаряне без предварително публикуване на обявление за обществена поръчка, е нарушил задълженията си по член 28 от директивата, доколкото не отговаря на предпоставките за никое от изключенията, предвидени в член 31 от директивата и в частност тези по член 31, параграф 1, буква в), оправдаващи дерогацията от общото правило и използването на изключителната процедура, предвидена в посочения член.